

Alkotmánybíróság

1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <u>IV/3431-4/2021</u>	
Érkezett: <u>2022 FEBR 15.</u>	
Példány: <u>1</u>	Kezelőiroda:
Melléklet: <u>2 db</u>	<u>Ju</u>

ügyszám: IV/03431/2021**Tisztelt Alkotmánybíróság!**

A **Pécsi Törvényszék 9.K.700.497/2021/5. számú ítélete** ellen, 2021. augusztus 21. napján alkotmányjogi panaszt terjesztettem elő, melyet 2021. augusztus 29. napján kiegészítettem.

A közelmúltban, egy ügyemben indult eljárás során, olyan új információkhoz jutottam, ami alapvetően befolyásolhatja az alkotmányjogi panaszom elbírálásának végeredményét.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a 2021. augusztus 21. napján kelt, augusztus 29. napján kiegészített alkotmányjogi panaszom elbírálása során, szíveskedjék figyelembe venni az ügy lényeges körülményeire vonatkozó új információkat és az ehhez kapcsolódó újabb panasz-kiegészítésemet.

I. 2021. július 9. napján, kérelemmel fordultam az Alapvető Jogok Biztosához, melyben kértem hogy kezdeményezze a 2021. július 1-től hatályos Mmtv. 33/B. §, Alkotmánybíróság által történő vizsgálatát. Hivatkozásom alapja az volt, hogy az új jogszabály nem biztosít azoknak a személyeknek jogorvoslati lehetőséget, akik tényleges állapotjavulás vizsgálata nélkül kizárásra kerültek az ellátottak köréből, azaz nem csak lecsökkentették ellátásuk összegét, hanem korábban megítélt ellátásuk teljes egészében megvonásra került.

Az Alapvető Jogok Biztosa 2021. december 31-én kelt, AJB 4439/2021. számú döntésében arról tájékoztattott, hogy az intézkedés kiterjed azokra is, akiknek az ellátásra való jogosultsága időközben megszűnt, így nem látja indokoltnak a jogszabály Alkotmánybíróság által történő vizsgálatának kezdeményezését.

Elfogadva a tisztelt Alapvető Jogok Biztosának álláspontját, felkerestem a Baranya Megyei Kormányhivatal, Rehabilitációs Ellátási és Szakértői Osztály ügyfélirodáját és becsatolva az AJB 4439/2021 számú döntést, kértem a jogorvoslati lehetőség biztosítását. A hatóság, kérelmemre adott írásos tájékoztatójában kérésemet megtagadva arra hivatkozott, hogy rám az új jogszabály nem vonatkozik, mivel én már nem minősülök megváltozott munkaképességű személynek.

Ezt követően tájékoztattam a kialakult helyzetről az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalát és jeleztem, hogy pár kérdés tisztázását követően egy ismételt kérelmet fogok benyújtani, amiben a konkrét ügyemen keresztül szeretném a jogsérelem lényegét bemutatni.

A Hivatal kérésemet elfogadta.

II. Panaszbeadványom elkészítésének alapvető feltétele volt pár kérdés előzetes tisztázása, ezért 2022. január 29-én írásos kérelemmel fordultam a hatósághoz és kértem 5, eddig tisztázatlan kérdés tisztázását. (F/31. számú melléklet)

Meglepő módon az a hatóság, mely korábban, a 9.K.700.497/2021 számú bírósági eljárás során - alperesi minőségben - nem volt hajlandó választ adni a beadványaimban megfogalmazott, tényállás tisztázására irányuló kérdéseimre, a 2022. február 7-én kelt válaszában a felvetett kérdésekre (pár csúsztatástól eltekintve) kielégítő és egyértelmű választ adott. (F/32. számú melléklet)

Kérelmem öt alapvető kérdés tisztázására irányult.

1. *Esetemben milyen okból tagadja meg a hatóság az Mmtv.33/B. §-a szerinti jogorvoslati lehetőség biztosítását?*

A hatóság erre a kérdésre azt a választ adta, hogy azért nem vonatkozik rám a jogszabály, mert a korábbi rokkantsági nyugdíjam az első komplex felülvizsgálatomat követően (azaz 2016-ban) megszüntetésre került.

2. *Az 1997-ben jogerős határozattal megállapított rokkantsági nyugdíjam megszüntetésére 2012-ben, vagy 2016-ban került sor?*

Ügyem alapvető kérdését jelenti, hogy a rokkantsági nyugdíj megszüntetésére mikor és milyen körülmények között került sor. A hatóság a korábbi bírósági eljárásokban erre a kérdésre vonatkozóan úgy nyilatkozott, hogy a rokkantsági nyugdíj az új 2011. évi CXCI. törvény következtében, 2012. január 1-vel megszűnt és a megszüntetett ellátás helyett rehabilitációs ellátás került megállapításra. A bíróságok eszerint a tájékoztatás szerint hozták meg döntéseiket.

- Alperes a Pécsi Törvényszék előtt 9.K.700.497/2021 számon folyó ügyben a 2020.12.30-i beadványában az alábbiakat közölte (3. oldal utolsó bekezdés):

"Tekintettel arra, hogy [REDACTED] ugyanazon jog érvényesítésére irányuló kérelmet terjesztett elő a rokkantsági nyugdíj ügyére vonatkozóan, és azt a bíróság is jogerősen elbírált, valamint az irányadó jogszabály sem változott, mert 2012. január 1. napjától megszűnt a rokkantsági nyugdíj a 2011. évi CXCI. törvény alapján, kérjük a kereset visszautasítását."

- Alperes a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt 2.M.448/2016. számon folyó ügyben, a 2017. május 4-én kelt beadványában az alábbi megállapítást tette (1. oldal 2. bekezdés):

"A megszűnt ellátások helyett két új ellátást vezettek be, a rehabilitációs ellátást, mint a foglalkoztatásra, rehabilitációra javasolt személyek jövedelempótló ellátását, valamint a rokkantsági ellátást, mint a foglalkoztatásra, rehabilitációra nem javasolt személyek jövedelempótló ellátását."

A hatóság 2022. február 7-én kelt válaszában ezt az alapvető kérdést már úgy válaszolta meg, hogy a jogosultság csak elnevezésében módosult, a rokkantsági nyugdíj 2012. évben nem lett megszüntetve, a rokkantsági nyugdíj megszüntetésére valójában a 2016. 05. 03. napján lefolytatott komplex felülvizsgálat keretében elvégzett új orvosi vizsgálat (komplex minősítés) eredménye alapján, 2016-ban került sor.

3. *Arra a kérdésekre, hogy a hatóság miért nem vette figyelembe a 2015. november 14-én benyújtott kérelmemet, miért nem biztosította a régi szabályok szerinti eljárás lefolytatását meglepő és csúsztatásokkal teli választ kaptam. Mivel ezeket a kérdéseket egy megismételt peres eljárásban van lehetőség tisztázni, itt csak röviden jelezném a csúsztatások lényegét.*

- A hatóság állítása szerint a 2015.09.11. napján indult eljárás hivatalból indult eljárás. Ez nem felel meg a valóságnak, a komplex felülvizsgálat a 2012-ben benyújtott kérelmem alapján

indult. Kérelemre indult ügyekben az ügyfél jogosult eldönteni, hogy milyen eljárás lefolytatását kéri. A 2015. november 14-én kelt kérelmemet a hatóságnak figyelembe kellett volna vennie. Azt nem kétlem, hogy a hatóság hozzájárulásom nélkül 2016-ban hivatalból megindított egy komplex minősítési eljárást. Erre azonban én nem adtam felhatalmazást.

- A hatóság szerint a 2015.09.11-én hivatalból indult eljárást, a 2012-ben benyújtott kérelmem alapozta meg, melyben én egészségi állapotom felülvizsgálatát kértem. Ez szintén valótlan állítás! 2012-ben a komplex felülvizsgálatra vonatkozó kérelmet nyújtottam be, miután az előzetes tájékoztatás szerint ez előfeltétele volt annak, hogy végleges jellegű jogosultságomból fakadó szerzett jogom figyelembevétele megtörténjen. A tájékoztatás szerint, ha a kérelmet nem küldöm vissza, csak az új szabályok szerinti, új ellátás igénylésére vonatkozó szabályok szerinti eljárást választhatom.

- A hatóság szerint a kérelmemet azért nem lehetett figyelembe venni, mert nem volt választási lehetőségem arra vonatkozóan, hogy az új felülvizsgálatot, vagy a régi ellátás továbbfolyósítását kérem! Ez az álláspont azonban ellentétes az Országos Nyugdíjfolyósítási Főigazgatóság tájékoztató levelével és ellentétes a Kormányoldalon közzétett tájékoztató tartalmával. Ez az álláspont ezen kívül, több vonatkozásban is Alaptörvény ellenes és ellentétes az EJEB gyakorlatával (**53080/13. sz. ítélet 53.** *Azonban az Államnak az ezen e téren biztosított szabadsága nem terjedhet odáig, hogy egyszer már megítélt jogosultságtól megfoszson valakit. A jogállamiság követelményére figyelemmel kell lenni, és a szerzett jogok és jogszerű várakozások esetében, mint például a társadalombiztosítási hozzájárulások, a visszaható hatályú hátrányos módosítást el kell kerülni a szociális reformok megvalósításakor.*) Megmagyarázhatatlan ellentmondást jelent abban a vonatkozásban is a hatóság álláspontja, hogy ha egy szerzett joggal rendelkező ügyfélnek valóban nem járt az a lehetőség, hogy a korábban véglegesen megítélt ellátását megtartsa, akkor mi célt szolgál az Mmtv. 19/B. §-a? Milyen szerzett jog tiszteletben tartását írta elő a jogalkotó, a hatóság számára?

4. A 327/2011. (XII. 29.) Korm. rendelet 13/B. §-(1) bekezdésére vonatkozó kérdésre a hatóság azt a választ adta, hogy a jogszabályt figyelembe vette, nem történt személyes vizsgálat, a szakértői bizottság orvosi szakvéleményét iratok alapján készítette el.

Meggyőződésem, hogy a hatóság a jogszabályt nem félreértelmezi, hanem megpróbálja félremagyarázni. A jogszabály kifejezetten a végleges jogosultságú ügyfelek miatt lett az Mmtv-be építve. Kizárt dolognak tartom, hogy a jogalkotó a végleges jogosultságú ügyfeleknek annyiban kívánt kedvezni, hogy mentesítette ezeket a személyeket egy kényelmetlen és útiköltséggel járó személyes megjelenés alól. Ellenkezőleg! Ez a jogszabály tette lehetővé a hatóság számára, hogy a komplex felülvizsgálat során új orvosi felülvizsgálat nélkül, a korábbi végleges és ezáltal korlátlan ideig hatályos orvosi szakvéleményt figyelembe véve vezesse át a szerzett joggal rendelkező ügyfeleket az új rendszerbe.

A kötelezettséggel nem terhelt végleges jogosultságú ügyfelek új kötelezettségre, új orvosi felülvizsgálatra nem kötelezhetőek. Ilyen szabályt az Mmtv. nem tartalmaz. A kormányoldalon közzétett hivatalos tájékoztató is megerősíti, hogy orvosi felülvizsgálatra azok kötelezhetőek, akiknek a korábbi közigazgatási határozatában felülvizsgálati kötelezettséget írtak elő, vagy az orvosi felülvizsgálatukat önként kéri. A perben hivatkozott **Legfelsőbb Bíróság BH 2000.1.39. számú döntésében** egyértelműen rögzíti, hogy végleges egészségi állapot utóbb nem vizsgálható felül, mert az ilyen intézkedés szerzett jogokat sért.

5. Kérelmemben hivatkoztam a 2011. április 25. napján elfogadott és 2012. január 1-jén hatályba lépett új Alaptörvény, Záró és Vegyes Rendelkezések 8. pontjára amely rendelkezés egyértelműen tartalmazza, hogy az új Alaptörvény hatálybalépése nem érinti a már korábban meghozott egyedi döntések hatályát.

A hatóság válasza alapján megállapítható, hogy hivatkozásomat elfogadta, a korábbi 1997-es jogerős határozat 2012-ben, az új törvényre hivatkozva nem lett hatályon kívül helyezve, a korábbi határozat hatályon kívül helyezésére a komplex minősítés eredménye alapján került sor, 2016-ban.

A hatóság ismételten alkalmazta szokásos csúsztatását, azaz összemosta és felcserélte a komplex felülvizsgálat és a komplex minősítés fogalmát. Válaszában kifejti, hogy az Mmtv. 33. § (6) bekezdése kimondja, hogy a rehabilitációs hatóság a komplex minősítés elvégzését kérő személyeket az Mmtv-ben meghatározott ellátások megállapítása céljából felülvizsgálja.

Nem vitatom, hogy abban az esetben, ha egy végleges jogosultsággal rendelkező személy a korábbi jogosultságáról lemondott és kérelmezte egy új ellátás megállapítását, a hatóság jogszerűen szüntette meg korábbi ellátását és jogszerűen végzett el egy új orvosi felülvizsgálatot. Én azonban korábbi jogosultságomról nem mondtam le, nem kívántam új ellátást megszerezni és a komplex minősítésemet sem kérelmeztem! Kizárólag a komplex felülvizsgálatra adtam engedélyt a 2012-es kérelmemben. A félreértések elkerülése érdekében, 2015. november 14-én kelt kérelmemben jeleztem, hogy szerzett jogomról nem kívánok lemondani és nem kérem az orvosi felülvizsgálatomat.

Ismételten jelezném, hogy elfogadom, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik jogosultsággal. Az új tények bemutatását azért tartottam szükségesnek, hogy a korábban benyújtott panaszom megerősítést nyerjen arra a kérdésre vonatkozóan, hogy a Pécsi Törvényszék eljárási szabályszegéseinek súlya, megalapozza a bírói döntés megsemmisítését. Ezt követően, a megismételt eljárásban szeretném ezeket az eddig nem vizsgált kérdéseket tisztázni.

III. Alkotmányjogi panaszom kiegészítése

116. Kereseti kérelmemet az Mmtv. 19/B. §-ára alapoztam. Álláspontom szerint a Törvényszéknek azt az alapvető kérdést kötelezően vizsgálnia kellett volna, hogy korábbi jogosultságom szerzett jognak minősült-e. Amennyiben a vizsgálat azt állapította volna meg, hogy az 1997-ben megítélt, kötelezettséggel nem terhelt, végleges jogosultság szerzett jognak, vagyoni jognak minősül, a Törvényszéknek további kötelezettségként meg kellett volna vizsgálnia, hogy alperes eljárása során szerzett jogomat megsértette-e.

Ezekre a vizsgálatokra azonban nem került sor, mivel a Törvényszék egy megalapozatlan tényállás alapján döntött. Jogi érvelését és indokolását egy olyan tényállásra alapította, mely szerint a vizsgált jogosultság (rokkantsági nyugdíj) az új törvény erejénél fogva 2012-ben megszűnt, az ezt megállapító határozat a törvény erejénél fogva hatályon kívül lett helyezve.

Kereseti kérelmemben és minden ezt követő beadványomban kértem a Törvényszéket, hogy tisztázza a tényállást. A 2021. május 18-án kelt beadványom III. pontjában felsorolt 6 kérdésből a Törvényszék egyet sem tisztázott, sőt, a tárgyaláson ezeknek a kérdéseknek a tisztázásában megakadályozott.

Meggyőződésem, hogy amennyiben a Törvényszék tényállás tisztázási kötelezettségének eleget tesz, tisztázza hogy a jogosultság pontosan mikor és milyen körülmények között lett megszüntetve, egészen más ítélet született volna.

117. Hasonló súlyú problémát vet fel, hogy a Törvényszék elfogadta alperes állítását arra vonatkozóan, hogy a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2.M.448/2016. számú

eljárás során érdemben döntött arról, hogy a hatóság eljárása során, nem sértette meg szerzett jogomat.

A hatóság 2022. február 7-én közölt új információi alapján egyértelműen megállapítható, hogy alperes a korábbi eljárásban a Bíróság megtévesztésére törekedett, mely eredményre is vezetett. Alperes súlyos felelőssége nem csak abban (a korábban már kifogásolt) magatartásban, nyilvánul meg, hogy az ítélethirdetés során nem jelezte a Bíróság számára, hogy az ítéletben értékelt, átminősítéssel kapcsolatos határozat nem létezik. Még súlyosabb felelősség terheli abban az értelemben hogy a Bíróságot megtévesztette a rokkantsági nyugdíj megszüntetésének időpontjára és körülményeire vonatkozóan. A Bíróság egy olyan tényállást értékelt, mely szerint a rokkantsági nyugdíj 2012. évben nem csak elnevezésében, hanem jogi jellegére vonatkozóan is átalakult. A rokkantsági nyugdíj megszűnt és ehelyett a hatóság jogorvoslatot biztosító érdemi döntéssel, egy új ellátást, rehabilitációs ellátást állapított meg, azaz 2012-ben egy törvényes átminősítés történt. Az ítélet indokolása és az ítélethez fűzött, jogsérelemre vonatkozó bírói megjegyzés, ezt a feltételezést egyértelműen igazolja.

A perben többször kértem a Törvényszéket, hogy tisztázza azt a kérdést, hogy a korábbi eljárásban a Bíróság valójában miről döntött. Amennyiben kérésemet a Törvényszék figyelembe vette volna, tisztázódott volna az a kérdés, hogy a rokkantsági nyugdíj 2012-ben nem szűnt meg és 2012-ben rehabilitációs ellátás sem lett számomra érdemi döntéssel megállapítva, így bizonyára nem fogadta volna el alperes érdemi döntésre vonatkozó érvelését. Feltételezem, hogy a Törvényszék ebben az esetben szabályszerűen eljárva első helyen jogbiztonsági kérdésként kezelte volna a megszüntetés kérdését és nem a 2012-es, hanem a 2016-os, azaz a tényleges megszüntetés időpontjának eljárási cselekményeit vizsgálta volna.

Ehelyett a bírósági ítéletet átszövegezve, a korábbi bírósági álláspontot megváltoztatva, alperes hivatkozását elfogadta és ezzel alperes valótlan állítását megerősítette.

118. További problémát vet fel, hogy a Törvényszék elfogadva alperes valótlan állítását, miszerint a rokkantsági nyugdíjam 2012-ben a törvény erejénél fogva megszűnt, az Alkotmánybíróság döntéseit nem vette figyelembe abban a vonatkozásban, hogy tényleges állapotjavulás vizsgálata és bizonyítása nélkül, a korábbi rendszerben létrejött jogosultságot törvényes módon megváltoztatni nem lehet.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a korábban benyújtott panaszbeadványaim kiegészítéseként szíveskedjék a jelen beadványban szereplő indokaimat is figyelembe venni a végleges döntés meghozatala során.

Kelt: Pécs, 2022. február 12.

Tisztelettel

Indítványozó

Mellékletek: F/31 számon: A hatóságnak 2022. január 29-én benyújtott kérelmem
F/32 számon: A Kormányhivatal kérelmemre adott 2022. február 7-i válasza